

ikke ved denne Leilighed forbigaae, at jeg ved den Gjennemførelse af Couponsystemet, som Regeringen nu er gaaet ind paa, paa ingen Maade er fuldkommen Beroliget med Hensyn til Følgerne. Jeg troer ikke, at man har brugt hele den Forsigtighed, som kunde være ønskelig, men det er sikkert, at man ved at vedtage en Lov som denne, der indfører saa smaa Coupons-Obligationer og dog bibeholder den samme Form, vilde komme ind under et overordentligt farligt System. Hvad der er anført for denne Bevarelse af smaa Obligationer, som man har ønsket at functionere ved denne forandrede Form af Loven, seer jeg ikke godt kan reduceres til Andet end til to Argumenter, som ere blevne fremførte ved Sagens Forhandling i det andet Thing. Det ene var, at man skulde søge for Statskassen at gjøre de Resourcer tilgængelige, som hidrørte fra smaa Capitaler; men dette Argument faaer aabenbart ikke nogen Anvendelse paa det foreliggende Tilfælde, hvor der jo ikke er Tale om at stifte nogen ny Gjæld. I saa Tilfælde vilde det, naar man var i en meget stor Forlegenhed, kunne tænkes, at man ved at udstede smaa Obligationer, kunde erholde en noget større Udsigt til at faae Gjælden placeret, hvorhos jeg dog skal tillade mig at bemærke, at jeg aldrig vilde tilraade at gaae saa dybt ned, da man jo ganske sikkert maatte tænke sig en fornøftig Grænsje, under hvilken man selv om man var i den største Forlegenhed, ikke burde gaae. Dette Argument spiller imidlertid vistnok heller ikke nogen stor Rolle ved Sagens Afgjørelse, hvorimod man synes at have tillagt det andet nogen Bøgt, det nemlig, at det for de smaa Capitalister skulde være et stort Gode at have denne Leilighed til at kunne anbringe deres Capitaler. Dette Argument kan jeg ikke tillægge nogen synlig Betydning, da det er aabenbart, at den hele Række af Spørgsmaal, som herved kommer frem, maatte underkastes en fuldstændig Drøftelse, inden man kunde komme til den Conclusion, at Loven burde forandres. Man maatte først nøie drøfte, om det var et Gode, som ikke paa anden Maade kunde opnaaes, at saadanne Personer, der vare istand til at opspare Summer paa 25 og 50 Rd., gaves denne Leilighed til at gjøre dem rente-

havende. Dernæst maatte man undersøge, om dette Gode var et saadant, der burde bringes tilveie ved et Offer fra Statens Side; da det jo ikke er alle Gode for Statsborgerne, som Staten er forpligtet til at tilveiebringe, og endelig maatte man, hvis de to første Spørgsmaal bleve besvarede bekræftende, undersøge, om dette Gode ikke kjøbtes for dyrt, naar man tog de diensynlige Ulemper i Betragtning, som nødvendigtvis vilde være forbundne med en saadan Foranstaltning. Hele denne Undersøgelse troer jeg vilde lede til, at man ikke gif ind paa nogen Ændring af Loven. Selv det første Spørgsmaal, om det overhovedet er et Gode for Ubenidlede at kunne faaledes frugtbargjøre smaa opsparede Summer, troer jeg maa besvares benægtende. Jeg troer, at den eneste naturlige og rimelige Maade, hvorpaa saadanne opsparede Summer kunne opbevares, er den, som der ogsaa er aabnet rigelig Afgang til ved Oprettelsen af mangfoldige Sparekasser i alle Dele af Landet. At ville stifte de Ubenidlede til en Obligationshandel, det troer jeg paa ingen Maade er Noget, der kan ansees for anbefalelsesværdigt. Man maa vel huse paa, at hvad der har en overveiende Bøgt for dem, der kun saa snart have været istand til at strabe disse Smaasummer sammen, er, at de kunne være endogsaa fuldkommen sikre paa at kunne disponere frit over Beløbene; men nu er enhver Fastsetten af Bøgt i Obligationer mere eller mindre Hazard. Den Nødvendighed, Vedkommende kan komme i til atter at sælge Obligationen, vil altid være forbunden med Udsigten til et Tab; naturligvis vil der ogsaa kunne aabne sig Udsigt til Gevinst; men der er som sagt altid Spil forbundet dermed; der er Ingen, der paa nogen Maade kan sikre Vedkommende at faae Beløbet tilbage; saaledes som han har afleveret det. Og hertil kommer, at det aldeles ikke er paatænkt at bringe de Obligationer, der her nærmest er Tale om, for disse smaa Beløb ind under de almindelige Former, hvorved de kunne sikres en stadig Opbevaring ved Indskrivning; de skulle jo just — det er jo Noget, hvis Rigtighed er indrømmet fra alle Sider — indrettes som rene Couponsobligationer, altsaa som saadanne, der ikke kunne indskrives i Pro-